

er et eller to Aars Forbrug, og det siges mig, at der ligger meget store Partier af udenlandske Cigarer. Formodentlig vil man derfor ikke mærke stort til Lovens Virkning foreløbig; saa længe disse Beholdninger kan føres paa Markedet, saa længe vil det ikke øve nogen større Indflydelse, at den nye Import begrænses.

Men alt dette, at Loven ingen Virkning eller ingen tilstrækkelig Virkning faar nu, viser atter, i hvor høj Grad denne Nølerpolitik, som det konservative Folkeparti har sit fulde Medansvar for, har virket ødelæggende, og i hvor høj Grad det alt-saa er rigtigt, at disse Opkøb af store Varebeholdninger fra Udlandet paa et eller andet Tidspunkt har bidraget til at forværre den Krise, hvori vi befinder os, og at det naturligvis havde været formaalstjenligere at gennemføre denne Lovforanstaltning paa det Tidspunkt, disse Opkøb begyndte, end at komme med den, efter at man i to Aar har ladet 5 og 7 være lige, har ladet Opkøbene florere og Lagrene stoppes fulde af den ene og den anden Art Varer for saa endelig at bekvemme sig til at iværksætte Kriseforanstaltninger. Og derfor kan jeg trods alle kønne Ord og al mulig Tilslutning nu fra det konservative Folkeparti dog ikke andet end understrege, at dets Medansvar for Tilstanden, som den nu er, er stort; ja, at dets Skyld for, at der intet er foretaget, paa det nærmeste er lige saa stor som Regeringens.

Drachmann: Til det ærede Medlem Hr. Brorsen vil jeg gerne sige, at jeg tror, en Gennemlæsning af Fortrykket vil give mig Ret i den Opfattelse, at det ærede Medlem brugte Ordet „Straf“ i den omtalte Forbindelse, maaske ikke netop paa det Sted, hvor jeg citerede det fra, men i alt Fald saaledes, at det kunde henføres til det, jeg omtalte. Men det er for saa vidt underordnet, som jeg nu med Tilfredshed konstaterer, at det ærede Medlem i alt Fald ikke har ment noget saa odiøst dermed, som jeg antog, og som jeg paatalte.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa nogle Betragtninger over det konservative Folkepartis Medansvar, idet han syntes, det var gaaet tilstrækkelig haardt ud over selve Regeringspartiet, og derfor ogsaa betænkte os med lidt Venlighed. Der blev talt om „Besøgstiden“, om „Nølerpolitik“ og „de ørkesløse Forhandlinger i Toldudvalget“. Men det ærede Medlem maa dog være vidende om, at der netop under Toldudvalgets Forhandlinger var Forsøg fremme paa at naa en

i alt Fald antagelig Ordning af Toldproblemet, som ganske sikkert havde virket ind paa Kriseproblemet i dets Helhed. Og jeg vil dog henstille til det ærede Medlem at tænke sig om et Par Gange, inden han atter lægger Ansvar for, at disse Forhandlinger og dette Initiativ strandede, netop paa de Konservative.

Det ærede Medlem Hr. Rode kunde ikke lade denne Lejlighed gaa tabt til at holde en Tale, der som sædvanlig var fuld af Vid og Bitterhed, men som jeg alligevel synes ikke helt svarede til Situationen. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem betraadte de Veje, som ogsaa andre Talere har været inde paa, at søge en Tilknytning for den nuværende Industrimisère i visse Foreteelser under Krigen, under den værste Spekulationsperiode. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, men dog sige, at det, der den Gang var af Spekulation og Svindel og Ublufærdighed i dansk Økonomi, samlede sig langt mindre om den reelle Produktion end om det Sted, hvor hele Landets økonomiske Demoralisation løb sammen, nemlig paa Børsen og i Bank- og Pengeverdenen. Og det ærede Medlem og den Regering, han var et saa fremstaaende Medlem af, har mig bekendt ikke lagt saa synderlig stor Energi for Dagen for at bremse selve Børsspekulationen og hele det Spil, der drog alle Erhverv, baade de redelige og de mindre redelige, med ind i de beklagelige Foreteelser, som nu selvfølgelig siden har hævnnet sig, men ingenlunde med det Ansvar, som det ærede Medlem Hr. Rode vil mene.

Jeg minder om, at en Førstemand i Industrien som Ingeniør Foss allerede midt under Krigen fremsatte et Forslag om et Finansraad, og jeg minder om, at der var mange andre Planer fremme fra Folk, som stod i Produktionen, som var sig deres Ansvar bevidst, og som med dyb Bekymring saa paa den Udvikling, det hele tog, en Udvikling, hvori saa sandt næsten alle Landets Borgere, baade i By og paa Land, i alle Samfundsklasser desværre, efterhaanden blev hvirvlet ind. Der har ogsaa været private Forslag fremme fra selve Produktionen, der dog ikke altid er saa kortsynet, at den ikke ser, hvor Kræftskaden er under Forhold som dem, vi har gennemlevet, f. Eks. om Udbyttebegrænsning, Dividendelimitering o. s. v. Jeg har ikke set den radikale Regering gennemføre noget af dette, og hvis man var gaaet til Ondets Rod — og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rode vil være nødt til at give mig Ret i, at Ondets Rod laa ikke i selve Produk-